

navnlig i Sammenligning med Tilstanden, som den nu er, og at den Ret, som Staten opgiver, den militære Servitut, er af saa stor økonomisk Betydning for Kommunen, at jeg ikke nærer den mindste Tvivl om, at Kjøbenhavn's Kommunalbestyrelse, jeg havde nær sagt med Ryghaand vilde gaa ind paa Overenskomsten, selv om man paalagde den en Servitut, med Hensyn til hvilken jeg dog er overbevist om, at den vil erkende, at den ikke medfører andet end en Forpligtelse, der allerede i Forvejen hviler paa en fornøftig og hensyntagende Kommunalbestyrelse. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Kahser: I den ærede Forslagsstillers Betragtning og min er der den store Forstel, at han anser det for nogenlunde ligegyldigt, saaledes som Forholdene ere, om denne Overenskomst bliver vedtaget i Mar, eller om den maa optages paa ny, af Kultusministeren, sættes i Gang ved Forhandling med Kommunalbestyrelsen senere hen; der vilde efter det ærede Medlems Mening ikke tabes noget derved, thi den Fordel, som Staten kan love sig, vil der ikke blive Brug for foreløbig. I saa Henseende tror jeg rigtig nok, at den ærede Forslagsstiller har et vigtigt Syn paa Forholdene. Det kommer jo ikke alene an paa, om Staten ikke er hindret ved en saadan Udtalelse, men ogsaa paa, naar man skal træffe en Overenskomst med Kommunen, om ogsaa Kommunen senere vil være stillet paa samme Maade dertil. Og endelig maa det erindres, at det har været saa vanskeligt at komme til det Punkt med Hensyn til Overenskomsten, hvor vi nu ere, at vi i 4 eller 5 Mar have haft denne Sag for paa Rigsdagen uden at kunne faa den fuldendt, og at vi nu endelig ere ved noget, der ligner meget en Afslutning, idet vi have en Overenskomst med Kommunalbestyrelsen, som vel ikke er ganske saaledes som det Forslag, der i Øjeblikket foreligger, men saa lidet forskellig deraf, at der ikke kan antages at være Fare for, at Kommunalbestyrelsen ikke skulde ville gaa ind paa de Forandringer, som ere foretagne deri. Men Forholdet stiller sig ganske anderledes, i Fald vi nu sende Sagen med væsentlige Forandringer tilbage til Kommunalbestyrelsen; saa er der ingen, der kan sikre os, at Overenskomsten kan komme i Stand. — Det ærede Medlem har nu stillet 8 Ændringsforslag. De fleste ere jo af formel Natur, men nogle af dem have, som det ærede Medlem selv bemærkede, da han gennemgik dem, en Realitet i sig. Jeg vil ikke bestride, at disse Forslag, for saa vidt de ere formelle, kunne i Affattelsen have en

Fordel frem for Forslaget, saaledes som det foreligger, det tør jeg ikke benægte, det tør jeg ikke udtale nogen bestemt Mening om; men selv efter den Forklaring, der nu er kommen fra den ærede Forslagsstiller, er det i det mindste ikke mig klart, at de paa-gældende Bestemmelser ville faa en anden Mening end den, som ogsaa ligger i Forslaget, saaledes som det er forelagt. Nødvendige for Forstaaelsen af Overenskomsten ere disse Ændringsforslag absolut ikke. Jeg vil gerne tro, at der kan rejses Tvivl om et eller andet Punkt, men ikke Tvivl af den Bestaafenhed, at man kan være usikker om, hvad Meningen har været. Men at sende Sagen fra os, selv kun med de Ændringsforslag, som angaar den rent formelle Side, vil jeg dog anse for betænkeligt paa det nuværende Stadium i Tiden. Naar jeg saa tillige ser hen til, at Ændringsforslagene indeholde to Realitetsforslag, hvoraf det ene er af meget stor Betydning, og det andet i alt Fald er en Forøgelse i den Afvigelse, som det foreliggende Forslag har fra den Overenskomst, som er indgaaet med Kommunen, saa anser jeg det rigtignok for meget tvivlsomt, om ikke Overenskomsten vil ved Bedtagelsen af disse to Forslag have langt mindre Udsigt til en heldig Tilendebringelse, end det ærede Medlem maasse tror. Fra Begyndelsen af, allerede i den Overenskomst, som er truffen med Kommunen, er det jo om visse Arealer bestemt, at de ikke maa bebygges, undtagen til Julebyrdelse af Statsøjemed. Der er gjort den Forandring i det andet Ting, at dette dog kun gælder i Løbet af 35 Mar, efter 35 Mars Forløb kan paa visse Betingelser Staten ogsaa benytte dem paa anden Maade, paa den Betingelse, at der gives Kommunen Forløbsret, saaledes at den kan faa dem mod at betale 10,000 Kr. pr. Td. Land. Jeg tror, at Kommunen kan gaa ind derpaa, fordi det er i det mindste en afsluttet Sag; det er et bestemt Tilbud, der er gjort, og den kan gøre et Regneskifte, hvorefter den kan komme til en Betragtning om det mer eller mindre fordelagtige, økonomiske, hvad det nu kan være, en Betragtning, der sandsynligvis ikke vil føre til, at man af den Grund ikke skulde gaa ind paa Overenskomsten. Men det ærede Medlem stillede det noget anderledes. Han siger: Forløbsret skal Kommunen faa, men hvor meget Kommunen skal løbe det for, vil jeg ikke bestemme nu; det skal i sin Tid afgøres ved uvillige Mænds Støn, og det, de sige, det er værd, maa Kommunen betale i Fald den vil have det. Men man maa huske paa, at det er et Til-læg til den Afvigelse, som der allerede er i